

Pintye Mihály

Nyelvünkről

Számneveink eredete

Ezidáig ismeretlen. Nyomat sem találni magyarázó kezdeményezésnek, miért egy az egy, kettő a kettő.

Mindössze egy mondat kapcsolódik ide Mészöly Gedeon más témájú munkájából (Népünk és nyelvünk 116.1.). Vogul analógia nyomán állapítja meg, hogy testrészt orrunk ősi neve nyol (nyole).

Számneveink egytől-ötig azonosak a kosárfonás ötfokú műveleti sorrendjének egyenkénti elnevezésével.

Már a kőkori ember font kosarat. Tudományát úgy adta át, hogy megnevezte a munkafázisokat és azok sorrendjét. Ebből alakult ki a helyi érték és a számnevek.

Először a kosár alját készítik el, amit a fonók ágyzatnak neveznek, csakúgy, mint minden faszervezetes építmény alapját. Az ágy adja az egy számnevünket, de nem a jelenlegi hangtani alakjában. A régi magyar nyelvben a gy hang még nem volt meg, helyén ny állt.

Az ágy ősi neve eny-hely volt, igazolja a testrészt fogágy íny neve is. A magyar eny (egy), vogul ek (egy) közös eredetet mutat a holland een (egy), indiai ek (egy), one, uno, ágyin stb. számnévvel.

Második műveletben a kosár aljának felhajlított végeihez (bordák) odakötik a kávé, ami kör alakban meghajlított bot.

A köt (pároztat) eredeti ket hangalakja adja a kettő számnevet.

Harmadik műveletben egy vessző végét a borda alatt, következő felett, ismét alatt: közéjük dugva fűznek-fonnak.

A műveletet hímelésnek nevezik. A hímező-varró tű is ilyen mozgást végez.

Legközelebbi nyelvrokonaink a vogulok kurom (három) szava is a hímezéshez-varráshoz használt anyag korabeli nevét őrzik: kúr = húr (bél).

A magyar húrolás (hímelés) és a vogul, továbbá a törökben is meglévő kúr, kurom (három) egyfor-

mán jelent számnevet, szövést-fonást és szexualitást. Pontosan ilyen többes jelentést fedezhetünk fel az indoeurópai nyelvek „három” számneveiben. A szláv se, szem, vószem stb. számsor maradványa az angol sex (hat) számnév, ami jelent szövést és szexualitást is. A német dríhel három földbe vert karó befonását (hímelését) jelenti.

A dríhel szó töve a drei- tri (három) számnevekkel azonos.

A szanszkrit tri (három) számnévnek van „áthadadni” jelentése is, ami analóg a germán drei és dríhel fogalmakkal, és a hímelés vesszőjének ki-be dugdosásával.

Mindez bizonyítja, hogy az indoeurópai nyelvek számnevei tükörfordításai a magyar számneveknek és a kosárfonással vannak kapcsolatban.

Tudni kell, hogy készítenek füles és nyeles kosarat. Negyedik műveletben a kosár felső pereme, a káva alá vízszintesen egy-egy pálcát (ál-kávé) erősítenek a bordákra, és erre fonnak. Így felette a káván üresen marad két fogórész, mert azoknál szétnyílik a fonat. A nyílás-nyúlás után kapta nyél nevét a befonatlan bot, a fogórész. Erre emlékezik a vogul nyílau (négy) számnév.

Végül következik a fonat kibomlását megakadályozó ötös (beszegés) és az öt számnév.

Amikor a vogul nyolcat akar kifejezni, orrára és fülére mutatva azt mondja: ornyol. Ebből megállapíthatjuk, hogy a nyol jelentése fül (nyúlvány), és nem orr, mint Mészöly állítja. A kosárfül funkciója azonos a más típusú kosár fogójával, azért származott át neve a „nyúlvány”: nyol-nyél (nyolc-négy).

Tehát a kosárfonás 4. művelete a nyél (nyol) elkészítése, de miért áll nyolcadikon is nyél-nyol, ami fül jelentésű is, mint láttuk. Azért, mert a „nyúlvány” a végtelen matematikai mennyiséget fejezi ki.

Ősünk tudománya elfogyott az ötnél, hiszen elkészült a kosár. Öt feletti mennyiségekre még nem volt számneve.

A hat és ennek magas hangrendű hét változata rendkívül érdekes értelmezési problémát vet fel. A vogul sát (hét) azonos száz szavunkkal, mely szintén azonos az iráni sát (száz)-zal. Az eddigi feltevésével szemben, hogy az iráni sát került át a magyarba, ellenkező viszonyt bizonyít azon körülmény, hogy az egyiptomi satem (7), és az ezt p hangzóval megnyújtó latin szeptem, iráni hepta, vogul sát meggyőzőbb az eredeti jelentést illetően. Ennek ellenére egyetlen keleti vagy indoeurópai nyelvben sem etimológizálható ez a számnév. A magyar hat-hét önmagában szintén értelmezhetetlen volna, ha már nem ismernénk az utána következő nyolc jelentéstörténetét, amit itt fentebb adtam. A néplélektan őskortól napjainkig azonos viselkedésben hagyományozódik. A génjeinkben van. Napjaink embere, ha elakad vagy rest a számolásban azt mondja „hosszú”.

Jelentésében annyi, mint „nyúlik”, azaz sok. Ősünk pontosan így tett, ha öt feletti mennyiségről volt szó. Tanácstalanul vakargatta fejét és ismételte: hát, hát, nyolau (6-7-8). Azaz nyúlik, sok. Ezt jelzi a vogul is, de már nem tudja a valódi értelmét, amikor a két nyúlványt, az orrát és fülét mutatja a nyolc megnevezésekor. Jobb magyarázat híján okkal feltételezhetjük, hogy a „hát, hát” indulatszó annyira rögzült, hogy főnevesült és számnév lett belőle.

Feltevésemet megerősíti az, hogy a kilenc és a tíz számnév már idegen nyelvből került a magyarba. A kilenc a finn kymmen (tíz) olyan viszonyulása lehet, mint a héber tisa (kilenc), a babiloni tis (tíz), magyar tíz és a holland tien (tíz), francia dix (tíz) számneveknek.

Valószínű, hogy a szaporítással kapcsolatos se (sző) szavunk gyakorító képzős változatából alakult a szor-szer képző és az ezer. Amikor honfoglaló őseink megalapították első településüket, a Szer nevet adták neki. Mágikus névadás történt. Jelentése: szaporodj! Sokasodj!

Ló, jurta és katona szavunkról

Az őskori ember először saját testrészeit nevezte el, majd zsákmány állatait azok feltűnő testi adottsága után. A kezdetlegesség ilyen fokán születtek

meg a körülíró elnevezések: farkas, szarvas. Farkas szavunkkal vigyázat, mert Anonymus gestájában még forcos alakja van. Az ember testrésze a porc (gerinc, ujjperc) ízeltsége és az állati gerinc fark nyúlványának hasonlósága adta a mintát. A porc és fark közös eredetű, de más fogalomjelölésére szolgálnak. A tengernyi példából még egyet nézzünk meg. Régen a ragadós, gyantás fát reves fának nevezték. Ha rászállt a légy, ráragadt. A ragasztó alattomosága miatt lett a reves ravasz változata. A mesebeli reves róka tyúkot lop (ragad a keze), mégis alattomoságára utalunk ravasz jelzőjével. Példáink bizonyítják, téves a nyelvészet állítása, hogy a nyelvfejlődés folyamán megváltozik a szavak jelentése. Más jelentésű alakváltozat keletkezik, de él az eredeti alak és jelentése, ha csak ki nem kopott a használatból.

Amikor a bot két végéhez kötött ideget kifesztjük, nyílás keletkezik, innen nyíl szavunk. A nyílás nyúlás változatából lett nyúl, mert feltűnő nyúlványai (füle) van. Álmos vezérünk nevét az ál (hamis) tőből képezték. Az álom látomás, nem valós kép. Nevének jelentése: születését álom jelezte előre.

A ló gyors, kitartó futásával tűnik ki. Ebből gondolom, hogy körülíró neve láb volt, csak lekopott a tövéghangzó. Régi írásokban és a rokon nyelvekben láu, láó az állat neve, mert a lekopott helyére labiális került, majd eltűnt a szóközi hangzó.

Krónikáink beszámolnak a honfoglalók földvárairól. Egy bizánci forrás megnevezi azokat, de besenyő váraknak mondja: Szalmakáta, Szakakáta stb. A káta azonos a mongol khoto (vár), finn kota (verem) szókkal. Ebből való a kotorék (rókalyuk). Az őskori kota gödörlakás volt. Lombsátor fedte, a kikapart földdel körbe sáncolták. Védjen a befolyó víz és hideg ellen. A káta nevű földvárat földsánc vette körül. Építési módja miatt káta, köralakja szerint gyűrű nevet viselt. A gyűrű Anonymusnál geuru (Győr). Ebből származik a mongol ger (jurta). E könnyebb építmény magyar neve cserény (serény, sűrög: csecs, cserény). Az Árpádkori Felgyőn került elő nyomuk. Mint látható az elnevezések a kerek formára utalnak. A nyári pásztor cserényt előfont elemekből állították fel. Ez tévesztette meg Mészöly Gedeont, Herman Ottót és másokat, mert egyformán a se, sző, fonadék jelentéssel magyarázták a cserényt.

Nem keltett gyanút, hogy Németh Gyula (A honfoglaló magyarság kialakulása 127.1.) nem tudta török nyelvből magyarázni a csuvas séré (gyűrű) szót. Talán nem ismerte Mészöly dolgozatát (Népünk és nyelvünk 53.1.) ahol a magyar sirül, serény, sűrög szókat tárgyalja, mégis eltévedt a cserénynél. Róna-Tas András: Török nyelvi hatások az ősmagyar nyelvre, szintén adós marad a török jürük-júzük és a magyar gyűrű-gyűszű viszonyának magyarázatával.

Felfigyeltem arra, hogy több település határában (Monok, Hernádbúd), ahol honfoglalás előtti földvár van, azonos dűlőnevek jelölik azokat: kata, gata. A földvár funkciója védelem, ezért a káta változatának tekinthető gát szavunk. A káta fegyveres védője a katona.

Eltűnik a tájnyelvi

Mostanában vettem észre, sajnos már csókolommal köszönnek a lányok. Mintha tegnap lett volna, kiléptem otthonról a kálvinista fővárosból a közeli faluba. Apai-anyai nagyszüleim egymás közelében laktak, de egyik háznál rocskába fejték a tejet, nagyapám csibukozott. A másik háznál sajtárba fejték és pipáztak. Egyszer megkért nagyapám, vinném elő a rossz ujjasát. Ebéd utáni delelésre dőlt le a meggyfa alá és ehhez kellett a rossz ujjas. Bementem a nagyházba és kereskedtem hosszan, mert nem tudtam, mi az ujjas. Sokára bejött nagyanyám és megkérdezte, mit keresek. Válaszomra rámutatott egy rövid kiskabátra: ott van előtted az ujjas!

A csereháti kis faluban hirtelen lefagyott a vizes út. Egy leányzó előttem vágódott el kerékpárjával. Azt mondja zavartan: simul az út, öt perce még nem volt ilyen simaság (síkosság). Egyik udvaron többen gyűltek össze valami közös munkára. A gazdasszony sikamlós történetet mesélve tartja szóval őket. A megszólalt lány monyját (szemérmét) emlegette, míg a bűnrészes legény munkálkodását petélésnek nevezte. Íme, az emberi szemérem és az ősi mony (tojás) összekapcsolása termékenységük szimbolikus egyesítésében.

Belépve a falu boltjába, vitázó szóváltást hallok. A bentlévők egyike a falu lovasfogatának hajtója, hozzám fordul. Kérdezi, hallottam-e mit

mondtak tegnap a rádióban. Azt, hogy mostoha szavunk bolgár eredetű! – Már hogy lenne bolgár, mérgeledik. Nálunk otthon arra mondjuk, hogy mostoha, amikor egy fattyú gallyat beojtok a vadhajtasba. A tő lesz a mostoha, mert nem ő szülte a fattyút. Az MÁS, mástól való. A MÁS-ból alakult a mostoha.

Még egyszer sajt szavunkról

Édes Anyanyelvünk című lap decemberi számában szépen megírt dolgozat jelent meg: sajttalan – sajttalan, sótlan címmel. Szerzője a TESZ-re hivatkozva mondja, hogy sajt szavunk ötörök eredetű, míg a só (sajttalan) a finnugor sav származéka. Újabb magyarázatot adok ebben a kérdésben. Első lépés a tej kifejeése. Sajtár nevű edénybe csurgatják. A tejtároló sajt-tár nem a sajt r-képzős alakja, ezért elgondolkodtató, mi a sajt? A tejet savanyítják, altatják, majd hevítik. Azért savanyú, mert erjedt: erős, csípős. Sajog tőle a nyelv. A savas kémhatás csücsöríti a száját, zavarja a hangképzést: sejpít-csíp szóváltozatok utalnak erre. A savó erős jelzőjéből lett a tájnyelvi írós. A sajt és disznósajt anyagát meleg állapotában kell összepréselni. Hidegen nem áll össze. A sajtfélék neve onnan való, hogy sajtót (súlyt) tesznek rá, hadd tömörítse. A juhtej készítményt (gomolya-gömbölyű) sosem nevezik sajtnak, mert nem sajtolják, hanem kendőbe téve lógatják és súlyánál fogva lazán tömörödik. A sajt mindig lapos a sajtolástól. A sajtót sújtani (nehezekeket is szokták). Az újságot is nyomással sajtolják. Légből kapottan terjesztették el, hogy tehén szavunk írós eredetű. Perzsa és török a debe (teve), valamint a dana (tinó) szót használja. A török időkben vettük át, de csúfolódásra alkalmazzuk a debella (tehén) szót. A tehén neve magyar képzésű.

Eredetibb tején alakja a tej fonémából való. A tej előzménye sej-saj. Az s-t hangzováltozást igazolja sirül, sűrög: térül stb. A tej összegyűjtött fölét addig kell rázni, míg a zsiradék (vaj) csomóba állva elkülönül a savótól. A növényi, állati zsiradék: vaj, háj, a kenyér haja és emberi haj, valaminek a külső rétegét jelenti. Az anyag sajt nevéből képződött a sajtó, ebből a sajt.

PITLU JÁNOS

A nyelvek megértéséhez

A világfolyam és a szent szövegek megértéséhez a nyelv általi helyes értelmezésre van szükség úgy, mint a nyelv általi helyes világfolyam szemléletre. Platón (1) a Kratyloszban már a dolgok rendje és a konszenzuson, azaz megegyezésen alapuló nyelvértelmezést mérlegelés tárgyává teszi, nyitvahagyva a kérdést. „Az ősnelv felbomlásával a szavak eredeti értelme elhomályosult”. Kung-ce és Szókratész erőfeszítése, hogy a szavak helyes használatát újra megvalósítsák nagyszabású vállalkozás de már lehetetlen – mondja Hamvas Béla, mert a „hagyomány szerint a nyelv eredeti állapotában a személy, a szó és a világ egymást maradéktalanul fedte... A nyelvzavar tulajdonképpen a valósággal való közvetlen viszony megzavarodását jelenti... A valóságot csak szóhalmazokkal lehet megközelíteni. A nyelv eredeti állapotának helyreállítására” (2) van szükség. A szerves világban minden egy töről fakad, minden egyes porszemtől az extragalaktikus csillagrendszerekig egy azon törvény alá tartozik. A világ vizsgálatát a hagyományos Arisztotelész általi logikai axiomatikus matematikai rendszerrel nem tudjuk elégségesen meghatározni, ezért szükséges az evidenciális, analógiás, intuitív módszert újra elterjeszteni. „A nyelv élete mindenütt az analógia uralmát mutatja. Az analógiát, mint teremtő, reformáló tényezőt szembe lehet állítani a megőrző, fönntartó hagyománnyal... A hagyományban is az analógia működik...” (3) „A nyelv és a mithologia egy s ugyanazon emberi tehetség sarjadékának tartatván, eredetökre egymással ellenkezőik nem szabad... Egy közös őseredeti lét, nyelv és vallás tehát, az alap eszme (5). A gyermek hétéves koráig Isten tenyerén van tartja a népi hagyomány, s mindent hasonlósági elvek alapján vizsgál „A gyermek megérzi a hasonlóságot, az analógiát az egynemű alakokban, s ez vezeti aztán őt is a hasonló alakok képzésére.” (3) Molnár V. József, Pap Gábor úgy, mint Jung vagy Gyárfás Ágnes a nép lélek archetipikus megnyilvánulását a nép általi alkotott művészetben úgy mint a gyermekrajzokban kimutatják. A nyelv, a nyelvet beszélő néppel és annak világszemléletével szigorú korre-

lációban áll. „Az analógiának ez az érzéke nem egyéb, mint amit közönségesen **nyelvérzéknek** nevezünk.” (3) A szándékolt mondandót hasonlóan érzékelni kell, mint egy viccnél a szöveg fölötti szellemiséget. Beszélhetünk ilyen értelemben **humorérzékéről, igazságérzetről, művészi érzékéről**. A mai ember, a mai kultúra egyre inkább hiányában szenved ezen érzékeknek, rendszerint letagadja létezését. Látván a dömpingszerűen ránk zúduló amerikai kultúrszemetet, ahol a mondandó helyett a bravúros látványos megjelenítés veszi át a lényegét. Az élelmiszerpiactól a marketing iparig mindent a hatásosság szemlélete jár át. Szerkezeteket vizsgálunk, felületi viszonyrendszereket állítunk fel s a lényeg elveszni látszik. A mai nyelvészet nem ismeri fel és ezáltal nem ismeri el a rejtett mondandót. Ez nem csak a nyelvészetre érvényes, hanem általában a szaktudományokra is. A kommunikáció oda érkezett, hogy egyértelműen kijelentse „nem valamely dolog az, amely jelentést hordoz, vagy teremt, hanem fordítva. A hozzá kapcsolódó jelentés az, amely a dolgot jellé teszi. A jelentést a kommunikáló közösség konszenzusa teremti meg, azaz sem a jel és a jelentés, sem a jel és a jelölt dolog között sincs e konszenzustól független belső kapcsolat. Ezt fejezi ki az, hogy a jelek megállapodástól függenek, azaz konvencionálisak. Egy dolgot vagy jelenséget az teszi jellé, hogy a közösség jelentést tulajdonít neki; ez különbözteti meg a jelet a szimptomától.” (4) Ezzel a kijelentéssel gyakorlatilag azt sugallja, hogy a világ nem a részek egymást szolgáló harmonikus működésén alapszik, hanem külön tárgyalandó és különböző paradigma rendszereken nyugvó tudományágak egymást ki is zárhatják, hiszen a formállogika erre módot ad. Ezen rövid tanulmány célja megvilágítani a Bábel előtti (az összezavarodottság, összekeveredettséggel) az úgynevezett **szótár előtti szóértelmezés** lényegiségét. A nyelv lélekbéli megközelítése vezethet helyes útra, hisz a nyelv lelki és szellemi alkotás, ami a gondolat és valóság tükörképe. Az Isten-kérdés egyik legalapvetőbb fontossággal bír. Szükséges lenne a Biblia nyelvekre vonatkozó írásait alapul

venni, amit a jelen tanulmány terjedelmi okok miatt nem tesz lehetővé. „A betű öl, a lélek elevenít. Isten lélek.” A lélek az érzékek központja. A nyelven belül, az azonos, elsődleges ideát ke-

ressük, amit a különböző nyelvek, különböző gyökben fejeznek ki, de ráhangolódva érzékelhető az azonosság.

III. Mezopotámiai - Magyar kisszótár

Jelszám képjel	Fonetikai érték	Mezopotámiai olvasat	Akkád olvasat	Magyarul
1. Labat1	As, asz3	AŠ	Ištēn	Egy, Assur isten
2.	ina, aná		ina	-ban
3.			Edu	aszand kóró(növény)
4.	sup	AŠSA	rigmu	kiáltás
5.	as, asz3	SALUGUB	rigmu	kiáltás
6.			ikkilu	panasz
7.	til	DIL-I	zikaru	ember
8.			amilu	ember
9.			Édu	magában
10.		DILI-PÁT		Vénusz, Istar
11.		DIDLI	talímu	Ikrek
12.	as		mâdûtu	sokaság
13.	dal3	TIL4	rigmu	kiáltás
14.		TAL3	ikkilu	panasz

Mezopotámiai (a történeti kor előtti AZ és ÁSZ gyök a mai magyar nyelvben

- Az; mint mutató névmás, a jelölt dolog teljességét, összességét jelenti.
  - A-Z; én vagyok a kezdet és a vég, alfától omegáig
- ÁSZ; a mindent ütő lap
  - ASSZONY; a beteljesülésen lévő női személy (lány, lan, mint fosztóképző egyedüli, nő, növekszik, asszony teljes)
  - ÁSZOLT
  - ÁSZOK
  - AZÉRT; indoklás esetén az ok a teljességért
  - AZÉRT-MERT; a teljesség szemléletében a kipróbáltság, megmérttség végett hozom fel az okokat
  - ASZTAL; a teljesség tálja. A kenyér, mint az élet tartója.
- Szó végi Ász gyök
  - KALÁSZ; szintén értelmezhető, mint a teljesség ereje.
- Szó eleji KÁL gyök
  - KÁL; L 322 első, erős, védőszellem/ istenség. Itt gondolhatunk a gabonaszemre, mint Jézusra, majd a kenyérré.

- L339 fonetikai érték: ÁŠ (3) Deimel 636. zi- iz búzakaiász
- KALÓ; malom
- KALÁCS; bár a szláv szóból származtatják, de a KOLOS családnév, mint KALHU, NIM-RUD városának ősi neve NAGY KÁLLÓ, KALOCSA, KALIBA, KALAM=MADA haza szóval érthető
- KOLOXIS; a szkíták egyik ősatyja
- **Akkád** jelentés: Isten; L 480 fonet. ért. dis, is, sumér olv. DIŠ. Akkád olvasat Isten, magyarul egy, így érthető a dicső, dicsér, dicsfény szavunk, amelyiket a legtiszteltetebbre mondunk.
- isa: a lélek megfelelője, Izus: Jézus archaikus neve, izzik: ég, izgalom: égő öröm, izzad: a hajtóerő adja, íz: mindennek az eszenciája, isme: a hajtóereje a világtörvénynek L 532 me, a meleg szavunk teljességében jelentkezik, az érzés régies ér-íz világlátja meg, hogy a lényeket igazából nem értjük, hanem érezzük, sejtjük, ízlel: ezen ízt találja meg. IS mer; ehhez viszonyít (mér), Isis egyiptomi megfelelő
- TEN és a TÉNY szavunk egylényegű, tenyér a tényekhez azaz a megfoghatóhoz ér. Az Isten

szóban értelmezhető a hajtó (mozgató) és hajtott (valóság) egysége.

– „Az Isten név nyelvünk saját és eredeti elnevezése” Ipolyi Arnold (5)

Magyarul: Egy, egyetemes, egyetlenszerű, egyszerű, egységes... mind az Istenre utal. Az idegen nyelvekben oroszul: ogyin, ed, egg, (teljesség leképzése, világtojtás) education; mindennek az elsődleges oka az egy, amit ha fokozunk, több, a tő irányába mozdulunk el, ami a maghoz vezet, s annak is a lényege a szike, mint a tojtásnak úgy a gabonamag siker tartalma az igazi siker a magvas gondolatok lényegének megvalósítása.

Zikaru; a 7. sor akkád olvasható a szik - ár - ó, mint a szikamber, szikra, sikkulus L 592 szik jelentése: kicsi, érdekes a kis szógyök pont tükörképe a szik-nek

L172 fonetikai érték szih, sumér olvasat, izi, akkád olvasat, isātu magyarul: tűz

2. – IN; a korai magyar nyelvben szolgát jelent (Bakai 67), a testben összekötő elem. „Szolgálni jöttem.”

– NI; a főnévi igenév jele, a mozgás megjelenítése

– INNEP; korai nyelvemlékeinkben az ünnep. A nép közötti közösségi kapocs.

– INT; kapcsolatot létesíteni kíván, a szer és szár szógyök szintén a vízszintes és függőleges kötést adja. A közösségi (szeresd felebarátodat), és az isteni (szeresd az Urat), az egyenlőszárú kereszt szimbolikája.

– IN az idegen nyelvekben; nem általános összeköttetést jelent, hanem leszűkül egy bizonyos irányba. -ba, -be

– INTER; két tér közötti kapcsolat

– NEIN; ne légy kapcsolatba, mint tag (rész), emelkedj ki. A NE, mint szógyök L 444 hatalom jelentéssel bír, a magyarban a ne, tiltás, szintén az erőfölényből (szellemi, vagy fizikális) adódik.

– INTELEKTUS; összeköttetés a teljesség ékességével.

– tehát mind az emberi közösség, mind a biológiai közösség, mind a világegyetem, csak a részek harmonikus, egymást kiegészítő, egymást szolgáló rendszerén keresztül értelmezhető, amit az isteni erőnek kell áthatnia, mozgatnia, harmóniában tartania.

3. akkád olvasat: edu; mint láttuk a d- hang gyhanggá puhulva, az u - óvá hangzósodva, egy az Istenhez jutunk

L 334 fonetikai érték: ed; magyarul erő

L 494 fonetikai érték: u olvasat: U, magyarul: anyajuh bárány, ud, üd; ügy-folyam, üdvös, ügyes, ügyvéd, (a társadalmi folyam őrzője)

7. til, tél, tej, tej, régiesen tellyes L 73. olv. TIL, TIAMAT, olv. bal-atu, magyarul él gyógyít. Az angol ball, fuel, német Wohl, voll, füllen, fühlen a magyar boldog mind az adott dolog teljességére utal. Az anyatej teljességében táplálja a gyermeket. A tél az évkörös változás beteljesítője az öreg ember kora a vénség által a teljesség kora (Winter) így érthetjük a német változatot ami az idő forgásának teljessége (a vén tere), a magyar ősz, az emberi élet vén előtti korszaka, az orig vagy öreg mind a kettő az ó - mint legrégebbiből ered.

A szerves nyelv így mutatja ki ő mint a teljesség megszemélyesítettje, ő mint világőr, ő- ré; ő maga a nap, ő rég; ő nagyon régi, ő- ég; az ég vagy az egyetemes őre. Az emberi és szerves világbeli folyamatok egymásnak megfeleltethetők, mint a példák mutatják.

Magyarul: az ember mint az elenyészhetetlen világtörvény bére, adománya.

L 32 fonetikai értéke: eme, olvasat: ME, magyarul: nyelv hullám. Az elenyészhetetlen mindig a kör-körösség sík kerületében egy szinusz hullámot rajzol. Ez az ASSA görbe ami annyit jelent A-tól Z-ig, Z-től Á-ig.

12. fonet. ért. As, olv. mádu, magyarul má, magy, magyar, mada, madár, szláv nyelvekben madarska. A szimbolikában a madár a lélek megjelenítője, úgy mint a mag a lélekben megújulás jele. Az út a németben Weg a körkörös mozgás pályája, a végzet a mindenható.

FORRÁSOK

1. Platón 1-3. 3. kötet Kratylos
2. Hamvas Béla: Arkhai Bp. 2002. 19. old.
3. Simonyi Zsigmond: A magyar nyelv Bp. 1905. 9-12 old.
4. Szabó Miklós: Trivium Grammatika, logika, retorika joghallgatók számára. Miskolc, 2001. 10. old.
5. Ipolyi Arnold: Magyar mitológia Bp. 1854 Isten címszó alatt
6. Záhonyi András: Sumer-magyar kisszótár